

РЕШЕНИЕ

№ 4325

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 30.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6053** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 6342/27.6.2022 г., постановено по адм.д. № 1083/2022 г. на ВАС, с което е отменено решение № 6707/15.11.2021 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

В решението на ВАС е прието, че АССГ е постановил решението си при нередовна искова молба – в исковата молба, по която е образувано производството е прието, че не са изложени обстоятелства въз основа на какъв незаконосъобразен акт, действие или бездействие на органи на държавата и общините /в случая – данъчната администрация/ се претендират вреди. Делото е върнато за ново разглеждане на този етап от производството.

В изпълнение на дадените указания на ВАС настоящият състав указа на ищеца да поправи тази нередовност на исковата молба.

С молби от от 14.7.2022 г. и от 25.7.2022 г. ищецът поправи констатираната нередовност. В тях посочи, че ответникът Столична община му е нанесъл вреди за това, като не е създад електронни регистри, свързани с КАТ-СДВР, Нотариуси и други държавни институции. В резултат – ответникът незаконосъобразно е водил на отчет на името на ищеца лек автомобил „Хюндай“, модел „Г.“, с рег. [рег.номер на МПС] , в резултат на което систематично са му начислявали данък и лихви върху него.

Ето защо поддържа първоначално предявените си искове за присъждане на следните обезщетения:

1. В размер на 1062.33 лв., представляващи незаконосъобразно удържани лихви за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. и

2. В размер на 1289.70 лв., пропуснати ползи, измерими със законната лихва върху сумата 1062.33 лв. за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г.

3. Претендира присъждане на обезщетение в размер на 25 000 лв. за неимуществени вреди, причинени от твърдян умишлен, систематичен тормоз и заплахи в периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. от служители на Столична община – район „Н.-В.“, отдел „Местни данъци и такси“.

Поддържа първоначално изложената фактическа обстановка, а именно, че на 03.04.2008 г. продал личния си лек автомобил, описан по-горе. В периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. служители на Столична община – район „Н.-В.“, отдел „Местни данъци и такси“ (МДТ) отказвали да отпишат автомобила, който продължавал да се води на негово име и за него незаконосъобразно бил претендиран данък МПС. За целия исков период ищецът бил заплашван, че ако не заплати данъка за автомобила, ще бъде предаден на частен съдебен изпълнител. В резултат на този умишлен тормоз се влошило здравословното му състояние и получил мозъчен инсулт през м. декември 2016 г.

Поддържа, че за исковия период от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. периодично посещавал Отдел „МДТ“ – район „Н.-В.“ на СО с цел да заплати годишен данък за друг личен автомобил марка „Тойота“, рег. С 9781 КХ, но систематично му било отказвано под предлог, че трябва да си плати данъка за двата автомобила, които се водят на негово име. Бил принуден да заплати лихви на два етапа: на 20.12.2013 г. в размер на 740.24 лв. и на 11.07.2019 г. в размер на 322.09 лв., общо в размер на 1062.33 лв. При проведено лично разследване ищецът установил, че нито един от нотариусите не предоставя на продавача копие от договора за продажба на МПС, при което продавачът фактически не може да докаже, че е продал автомобила си. Същевременно, служителите на общината не желали по номер и рама на двигателя на автомобила да установят на кое лице се води продаденото МПС. Не функционирало и електронно правителство, чрез което по електронен път да се установят продажбите. На 11.07.2019 г. посетил отдел „Пътна полиция“ на СДВР, където получил удостоверение, че лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Г.“, с рег. [рег. номер на МПС], е бил негова собственост в периода от 04.07.2005 г. до 03.04.2008 г. На същата дата представил документа на служители на Отдел „МДТ“ – район „Н.-В.“ на СО, които го задължили да попълни декларация за отписване на МПС.

Тъй като за периода от 03.04.2008 г. до 20.12.2013 г. категорично отказвал да заплати данък за продадения лек автомобил, на 20.12.2013 г. бил принуден да заплати лихви за забава върху задължението за данък МПС за лек автомобил марка „Тойота“, рег. С 9781 КХ, в размер на 740.24 лв. По същата причина, на 11.07.2019 г. бил принуден да заплати допълнителни 322.09 лв. за лихви за забава.

Ответникът Столична община (СО) оспорва исковете. Поддържа, че не са налице елементите от фактическия състав на отговорността на държавата за вреди по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Твърди, че според действащо към датата на продажбата 03.04.2008 г. законодателство ищецът е бил длъжен да подаде декларация за отписване на МПС, тъй като служителите на общинската администрация не получават служебна информация. Твърди, че не е налице отказ на служители на СО да съберат задълженията за лек автомобил марка „Тойота“, рег. С 9781 КХ, които задълженото

лице е погасило със закъснение. Претендира за отхвърляне на исковете и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковете.

Административен съд София град, съобразно наведените от страните факти и обстоятелства и приложените от страните доказателства, намира следното от фактическа страна:

От страна на Столична община е представено писмо изх.№ СОА21-ДИ11-5996/21.08.2021 г. на Дирекция „Приходи и администрация на местни данъци и такси“ Н./В., от което се установява, че за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. в информационната система на СО – Дирекция „Общински приходи“ (ОП) на името на ищеца са записани деклариращи 2 броя МПС, за които са платени данъци, както следва:

1. Лек автомобил марка „Тойота“, рег. С 9781 КХ, е регистрирана собственост от 07.11.2005 г., а данък МПС е заплатен с приходни квитанции от 20.12.2013 г. и от 11.07.2019 г.

2. За лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Г.“, с рег. [рег.номер на МПС], за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. е начислен данък МПС в размер на 579.90 лв., който не е заплатен, тъй като партидата на лекия автомобил е закрыта и задълженията по нея са отписани като недължими въз основа на декларация за отписване на МПС вх.№ [ЕГН] от 11.07.2019 г. и приложено удостоверение рег. № 194134008402 от 11.07.2019 г. на ОПП-СДВР.

Видно от удостоверение рег. № 194134008402 от 11.07.2019 г. на ОПП-СДВР лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Г.“, с рег. [рег.номер на МПС], е вписан като собственост на ищеца, в периода от 04.07.2005 г. до 03.04.2008 г.

Предвид така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорност за дейност на приходната администрация, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия фактически състав: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

Съгласно чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Настоящият състав намира, че исковете са неоснователни. На първо място, нито към датата на сключване на сделката, нито впоследствие е съществувало задължение в тежест на Столична община да създаде регистри, въз основа на които тя да може автоматично за прави справки за прехвърляните автомобили. Към датата на

сключване на сделката въобще не е съществувало задължение в тежест на ответника също така и служебно да изисква справки относно прехвърлянето на автомобилите. По законодателен път, посредством промени в чл. 51 ЗМДТ, се създаде ал. 3, в която се предвиди не Столична община да създава регистри, а единствено й е осигурен достъп до регистрите на МВР, от които би могла да прави справки относно регистрацията на ППС, вкл. и относно тяхното прехвърляне. В този смисъл чл. 54, ал. 3 от ЗМДТ:

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства. Редът, обхватът и периодичността на предоставянето на данните се уреждат със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

Към датата на сключване на сделката, по силата на чл.54, ал.1 ЗМДТ (редакция към 03.04.2008 г.), а след 01.01.2015 г. съгласно чл.54, ал.4 ЗМДТ, собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. Задължението е на купувача.

Дори и при редакцията на чл.54, ал.1 ЗМДТ (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г.), според която размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерство на вътрешните работи, ответникът не може да бъде държан отговорен за неизпълнение на това задължение, тъй като отчуждаването на спорната вещ е сторено преди влизането й в сила.

На следващо място, настоящият състав намира, че не е налице последната предпоставка по отношение на първия иск, а именно – вреди до претендираните размери и основание. Дори и да се приеме, че ищецът е заплатил тези суми, то те се дължат като платени без правно основание. Евентуално, ищецът би могъл да претендира вреди от неползването на тези суми, за периода от плащането им до тяхното връщане, които вреди, доколкото е платена без правно основание парична сума, следва да се изчислят, по арг. от чл. 86, ал. 1 ЗЗД в размер на законната лихва за забава.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ обективно съединените иски, предявени от Б. П. А., ЕГН [ЕГН] срещу Столична община, за присъждане на следните обезщетения:

1. В размер на 1062.33 лв. - равностойността на незаконосъобразно удържани лихви за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. и

2. В размер на 1289.70 лв., пропуснати ползи, измерими със законната лихва върху сумата 1062.33 лв. за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г.

3. В размер на 25 000 лв. за неимуществени вреди, причинени от твърдяно умишлен, систематичен тормоз и заплахи в периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. от служители на Столична община – район „Н.-В.“, отдел „Местни данъци и такси“.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за

постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: